

MANIFEST DE LA CAMPANYA UNITÀRIA PER L'AUTODETERMINACIÓ

Des de fa mesos els polítics del Principat de Catalunya i del País Valencià estan immersos en la discussió sobre les reformes dels respectius estatuts d'autonomia. Però, que suposen els estatuts?

L'any 1978 s'aprovava a les corts generals espanyoles la Constitució, que fixava l'ordenament jurídic-polític de l'estat espanyol. Per a sufocar les reivindicacions socials i nacionals àmpliament assumides, s'estableix una petita descentralització administrativa, mitjançant estatuts d'autonomia que donen pas a la creació de les anomenades Comunitats Autònomes. Acceptar l'estatut comportava acceptar les regles del joc constitucional espanyol, és a dir acceptar els límits imposats per aquest i admetre els pilars bàsics del sistema: el capitalisme, la negació dels drets nacionals, la monarquia, etc.

L'actual reforma dels estatuts neix de la mà de les classes dominants, que són les més interessades a defensar-los, amb especial intensitat pel que fa al finançament, que la classe política del Principat ens ven com la solució als problemes de les classes populars. Hem de ser conscients que l'especulació, la precarietat, el tancament d'empreses i les deslocalitzacions, la destrucció del medi ambient i la terciarització, la discriminació per gènere, etc. continuen i continuaran mentre s'apliquin polítiques neoliberals que no garanteixen els drets socials bàsics (educació, salut, habitatge, estabilitat laboral, seguretat alimentària, energia, igualtat entre sexes...) i es mantingui un model econòmic que avantposa la propietat privada a qualsevol valor social. També es condemna un ampli sector de la societat catalana a la il·legalitat i la precarització, mitjançant polítiques repressives i d'exclusió, ja que els poders autonòmics volen assumir les competències d'immigració, però en cap cas proposen solucions diferents de les que ja aplica l'Estat.

Els estatuts suposen un atac directe a les aspiracions de llibertat dels Països Catalans. Es mantenen falsos símbols identitaris, com la imposició de la "blavera" (bandera autonòmica al País Valencià), i la negació de la unitat de la llengua, com també es nega el dret de les autonomies a federar-se entre elles. De la mateixa manera, els estatuts d'autonomia que ens proposen marginen la llengua catalana, fixen la cooficialitat del català, enlloc de l'oficialitat plena, mantenen el secessionisme lingüístic i asseguren la disminució constant de l'ús i ensenyament del català a les aules per l'aprovació de lleis estatals, la imposició del castellà com a llengua vehicular a la justícia i la supeditació dels usos lingüístics al mercat capitalista (discriminació del català en l'etiquetatge i en el món audiovisual, per exemple).

No sorprèn, per tot això, que davant l'actual crisi del model d'"estat de les autonomies", els dirigents estatals i autonòmics s'afanyin a renovar aquest pacte de submissió. No ens faran creure que l'estatut és de tots i totes. El que nosaltres necessitem és un procés constituent popular i democràtic, per tal de construir un nou model de relacions polítiques, socials, econòmiques i laborals als Països Catalans. Per assolir aquest nou model hem de decidir lliurement el nostre futur, sense amenaces, ni coaccions, és a dir, hem d'exercir el dret a l'Autodeterminació.

NI REFORMES, NI ESTATUTS, AUTODETERMINACIÓ!

Campanya Unitària per l'Autodeterminació

ADHESIONS: campanya@autodeterminacio.net